

Nr 357.

Av herr **Hage, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, med förslag till kungörelse angående vissa ändringar i kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 266) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer.

Kungl. Maj:t har i propositionen nr 43 framlagt förslag till ändrade grunder för dyrtidstilläggets utgående till f. d. befattningshavare i statens tjänst med flera pensionärer. Nämda regeringsförslag utgår från samma förutsättningar, som ligga till grund för det i Kungl. Maj:ts proposition nr 5 till innevarande riksdag framförda förslaget, vilket avser åstadkommande av ändrade grunder för dyrtidstillägg åt statens befattningshavare, som äro i tjänst. Huvudyrkandet i propositionen är alltså, att från och med den 1 juli 1924 skola till grund för dyrtidstilläggets beräkning läggas *fasta*, för hela budgetåret gällande procenttal. Men dessutom innebär förslaget även, att dessa fasta procenttal skola, för åstadkommande av minskade statsutgifter, sättas lägre än vad den under budgetåret gällande indexsiffran för livsmedelsfördyringen kan giva anledning till, och föreslås i nämnda hänseende i propositionen ett fast procenttal av 33 för innehavare av oreglerad pension och 18 för innehavare av reglerad pension.

Regeringens mening skulle alltså vara, att man, även då det gäller dessa i allmänhet små pensionsbelopp, skulle åstadkomma en nedsättning, som vid en eventuell livsmedelsfördyring skulle kunna bliva ganska kännbar för pensionärerna, av vilka en stor del redan med de bestämmelser, som nu gälla, leva i synnerligen torftiga omständigheter.

I en förut i såväl första som andra kammaren väckt motion (nr 201/1 och 342/2) har redan framförts den uppfattningen, att bestämmandet av en *fast* indexsiffran för dyrtidstilläggets utgående ej bör nu ifrågakomma för befattningshavarna i statens tjänst. Denna uppfattning måste vi hävda med ännu större kraft, då det blir fråga om pensionärerna, som i allmänhet äro i den ekonomiska ställningen, att en nedsättning i dyrtidstillägget för dem kommer att bliva ännu mera kännbar. En sådan nedsättning torde för övrigt för staten medföra förhållandevis små besparingar. Med hänsyn härtill och med hänvisning i övrigt till motiveringen i ovan nämnda motion yrka vi alltså avslag på Kungl. Maj:ts förslag rörande fastställande av ett *fast* indextal för dyrtidstilläggets utgående till pensionärer med flera och påyrka, att dyrtidstillägget till nämnda f. d. befattningshavare fortfarande måtte få utgå efter nu gällande grunder.

För vår del anse vi, att om någon ändring av bestämmelserna rörande

nu nämnda pensionärskategorier nu skulle vidtagas, så borde det ske på sådant sätt, att dyrtidstillägget för de minsta pensionsbeloppen något höjdes. Vi utgå härvidlag från samma grunduppfattning, som vi hävdade i den ovan nämnda motionen angående dyrtidstillägget till de i tjänst varande befattningshavarna, för vilka vi föreslagit ett s. k. bottenlägg för att något höja upp de lägre befattningshavarnes dyrtidstillägg. Emellertid anse vi oss ej böra för närvarande framföra ett dylikt förslag för pensionärerna med flera, bland annat med hänsyn därtill, att riksdagen med avseende på nämnda kategorier i viss mån tillmötesgått vår principiella uppfattning, då riksdagen utformat bestämmelserna om pensioner och dyrtidstillägg bland annat genom ett slags bottenlägg på ett sådant sätt, att det åstadkommit något bättre tillgodoseende av de lägre befattningshavarna.

Under hänvisning till ovanstående motivering och under uttalande, att vi icke ha någon invändning i sak att göra mot den omformulering, som av Kungl. Maj:t föreslagits med avseende på § 8 i »Kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 266) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst med flera pensionärer», vilken paragraf vid ett eventuellt bifall till vår framställning dock torde behöva något omformuleras, hemställes alltså,

att riksdagen, med avslag på Kungl. Maj:ts proposition nr 43, måtte besluta, att Kungl. Maj:ts kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst med flera pensionärer av den 15 juni 1923 (nr 266) skall från och med den 1 juli 1924 äga fortsatt giltighet, dock så att § 8 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

Dyrtidstillägg enligt här ovan stadgade grunder utgår — — av pensionen.

I fall, som avses i denna paragraf, beräknas dyrtidstillägget enligt bestämmelserna i § 4; dock att till den, som på indragningsstat åtnjuter avlöning enligt något av de i § 4 av kungörelsen med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst omförmälda avlöningsreglementen, dyrtidstillägget beräknas efter det procenttal, som stadgas i nämnda paragraf och i övrigt enligt bestämmelserna i § 5 här ovan.

Stockholm den 20 februari 1924.

<i>Ernst Hage.</i>	<i>Carl Knutsson.</i>	<i>Ernst Eriksson</i> i Stockholm.	<i>Helge Bäcklund.</i>
<i>C. W. O. Höglund.</i>	<i>Carl Lovén.</i>	<i>M. Chr. Jensen.</i>	<i>P. Granath.</i>
<i>Gottfrid Karlsson.</i>	<i>Henning Leo.</i>	<i>A. Björklund.</i>	<i>Helmer Lagerkwist.</i>